

**Betreft: Klacht beantwoording vragen Nota van Inlichting
Aanbesteding concessie busvervoer Almere.**

Datum
12 februari 2026

Geachte ,

Hierbij ontvangt u mijn reactie op uw brief inzake klacht met betrekking tot de beantwoording van de Nota van Inlichtingen in de Aanbesteding concessie busvervoer Almere.

Pagina
1/4

Zoals eerder per mail bevestigd heeft het klachtenmeldpunt van de gemeente Almere de klacht in goede orde ontvangen. Namens de gemeente Almere heb ik uw klacht onderzocht. De door u omschreven klacht is mij helder, in deze brief bericht ik u over de uitkomst van mijn onderzoek.

De klacht heeft betrekking op de in de aanbesteding van de Concessie busvervoer Almere (hierna: de Concessie) opgenomen overnameregeling. Kern van de overnameregeling is dat de (thans te selecteren) Concessiehouder aan het einde van de Concessie het in de Concessie ingezette busmaterieel tegen een vooraf bepaalde overnamewaarde kan overdragen aan de opvolgende concessiehouder.

Vooropgesteld: de gemeente is niet verplicht in de Concessie een overnameregeling op te nemen. Dit is een keuze die de gemeente heeft gemaakt. De overnameregeling dient verschillende doelen: beperking van de materieelkosten, continuïteit van het openbaar vervoer en het voorkomen van kapitaalvernietiging.

De gemeente verleent de Concessie op grond van een decentralisatiebesluit van gedeputeerde staten van Flevoland. Het huidige decentralisatiebesluit ziet enkel op de komende concessieperiode. Daardoor is niet zeker dat de gemeente ook bevoegd zal zijn een volgende concessie te verlenen. En dus is niet zeker dat de gemeente de opvolgende concessiehouder kan verplichten het busmaterieel over te nemen van de Concessiehouder.

Voor de uitvoering van de overnameregeling is de gemeente daarom afhankelijk van de provincie Flevoland. De gemeente heeft de provincie verzocht toe te zeggen dat als zij de opvolgende concessie zelf zou verlenen, zij de opvolgende concessiehouder zal verplichten het busmaterieel over te nemen van de Concessiehouder. Helaas is de provincie op dit moment niet bereid een dergelijke

toezegging te doen (ondanks herhaalde en dringende verzoeken van de gemeente). Daarom heeft de gemeente zich genoodzaakt gezien aan de overnameregeling een voorwaarde te verbinden: de gemeente kan toepasselijkheid van de overnameregeling alleen garanderen als zij zelf de volgende concessie verleent (zodat zij daarin de opvolgende concessiehouder kan verplichten het busmaterieel over te nemen).

De gemeente is zich er uiteraard van bewust dat deze voorwaarde bij vervoerders tot onzekerheid leidt. Maar het enige reële alternatief is om helemaal geen overnameregeling op te nemen. Daar schieten vervoerders niets mee op. Er is ook geen enkele vervoerder die de gemeente heeft verzocht de overnameregeling geheel te schrappen.

Daarbij is het geen realistisch alternatief dat – als de provincie in voorkomend geval niet bereid zal zijn de opvolgende concessiehouder een overnameplicht op te leggen – de gemeente na afloop van de Concessie zelf het busmaterieel overneemt. Anders dan een OV-bedrijf heeft de gemeente niet de mogelijkheid het busmaterieel ergens anders in te zetten. Bovendien: op het moment dat de gemeente niet langer bevoegd is de opvolgende concessie te verlenen, ontvangt zij ook niet langer de voor het busvervoer bestemde middelen (die nodig zijn om in een dergelijk scenario de bussen over te nemen).

Tussenconclusie: de onzekerheid ten aanzien van de overnameregeling is vervelend, maar de gemeente kan deze onzekerheid niet wegnemen (anders dan door het geheel schrappen van de overnameregeling, maar daar is niemand bij gebaat).

De onzekerheid ten aanzien van de overnameregeling heeft tot gevolg dat inschrijvers zelf een inschatting moeten maken van de restwaarde van het in te zetten busmaterieel aan het einde van de Concessie. Die inschatting zal liggen tussen de volgende twee uitersten:

1. Afschrijving conform systematiek overnameregeling

Aan het ene uiterste ligt een restwaarde gebaseerd op de systematiek van de overnameregeling: lineaire afschrijving van de aanschafwaarde over de gegarandeerde levensduur van de bus (doorgaans 15 jaar). Voor een nieuwe bus die vanaf start Concessie wordt ingezet betekent dit na 9,5 jaar een restwaarde van ongeveer 37% van de aanschafwaarde (behoudens eventuele correctie wegens een onderhoudsachterstand).

Het is aan de inschrijver in te schatten welke mogelijkheden hij heeft als het busmaterieel onverhoopt niet op grond van de overnameregeling wordt overgenomen door de opvolgende concessiehouder. De meest voor de hand liggende opties zijn in dat geval: inzet van het busmaterieel in een andere concessie (of de opvolgende concessie, als de Concessiehouder opnieuw de aanbesteding wint), zodat het binnen die concessie verder kunnen worden afgeschreven. Of: verkoop van het busmaterieel op de 'vrije markt'. In dat laatste geval bestaat de kans dat de opbrengst lager zal zijn dan de overnamewaarde die zou gelden bij toepassing van de overnameregeling. Inschrijvers kunnen dit risico opvangen door hun inschrijving te baseren op een lagere restwaarde.

2. Afschrijving naar nul binnen de concessieperiode

Aan het andere uiterste ligt een restwaarde van nul aan het einde van de Concessie. Voor een nieuwe bus die vanaf start Concessie wordt ingezet betekent dit dat de bus in 9,5 jaar lineair wordt afgeschreven tot een restwaarde van nul. Dit leidt tot aanzienlijk hogere jaarlijkse materieelkosten, met als gevolg dat de inschrijver minder OV zal kunnen aanbieden.

Hoewel het de gemeente niet waarschijnlijk lijkt dat het busmaterieel na 9,5 jaar geen enkele restwaarde heeft, is het aan de inschrijvers hierover zelf een inschatting te maken. De inschrijvers – professionele OV-bedrijven – moeten in staat worden geacht die inschatting zelf het best te kunnen maken. Beter althans dan de gemeente.

De gemeente ziet dan ook niets in het voorstel van klager dat de gemeente deze keuze moet maken voor (en bindend moet voorschrijven aan) de inschrijvers. In dit verband wijst de gemeente erop dat aan de Concessie ook andere onzekerheden kleven en dat inschrijvers ook op die punten zelf een inschatting moeten maken van de risico's. Dit betreft in de eerste plaats de bij de uitvoering van de Concessie te genereren reizigersopbrengsten. Ook daarvan moeten de inschrijvers zelf een inschatting maken.

Nog twee slotopmerkingen.

In de eerste plaats verwijt klager de gemeente "het zeer late tijdstip van wijzigen". Dat verwijt is onterecht.

De gemeente heeft gegadigden in Nota van Inlichten 4 van 17 december 2025 bericht dat zij toepasselijkheid van de overnameregeling mogelijk niet kon garanderen. Daarbij heeft de gemeente aangekondigd dat als de provincie niet de gevraagde toezeggingen zou doen, de gemeente de volgende bepaling zou toevoegen aan de overnameregeling:

" 1.2 Deze overnameregeling is uitsluitend van toepassing indien en voor zover de bevoegdheid tot verlening van de opvolgende concessie door de provincie aan de Gemeente is gedelegeerd. Indien geen delegatie plaatsvindt, zal de Provincie de opvolgende concessie voorbereiden en verlenen. De Gemeente kan in dat geval geen overnameverplichting opnemen of daaraan uitvoering geven. Wel zal de Gemeente in dat geval de Provincie verzoeken uitvoering te geven aan deze overnameregeling. Indien de Provincie aan dit verzoek voldoet, is de Concessiehouder verplicht aan de Provincie volledige medewerking te verlenen aan de uitvoering van de overnameregeling."

Gegadigden zijn dus reeds geruime tijd bekend met deze onzekerheid. In Nota van Inlichtingen 5 van 15 januari 2026 heeft de gemeente bevestigd dat dit artikel inderdaad aan de overnameregeling wordt toegevoegd.

In de tweede plaats schrijft klager dat zij het antwoord op vraag 645 zo begrijpt dat de gemeente " *de onzekerheid denkt te kunnen rechtvaardigen met het argument dat inschrijvers weliswaar een risico moeten nemen, maar dat dat risico ook een voordeel kent; als namelijk wel de overnameregeling van toepassing zou zijn terwijl de assets op dat moment al zouden zijn afgeschreven, zou het voordeel bij de concessiehouder blijven.*"

Deze opmerking berust op een onjuiste lezing van het antwoord op vraag 645. De gemeente heeft geschreven dat elke inschrijver de vrijheid heeft zelf een inschatting te maken van de restwaarde van het materieel bij einde concessie. De gemeente heeft daarbij benoemd dat die inschatting twee kanten kent: bij een te hoge inschatting (de vervoerder verkoopt het busmaterieel tegen een lagere prijs dan de geschatte restwaarde), is het nadeel voor de concessiehouder, maar bij een te lage inschatting (de vervoerder verkoopt het busmaterieel tegen een hogere prijs dan de geschatte restwaarde) is het voordeel ook voor de concessiehouder.

De gemeente heeft dat laatste niet genoemd als rechtvaardiging voor het gegeven antwoord en ook niet als voordeel. De gemeente heeft slechts buiten twijfel willen stellen dat de gemeente in de beschreven situatie de meeropbrengst (het verschil tussen de verkoopprijs en de door inschrijver geschatte restwaarde) niet zal afroemen.

Anders dan klager betoogt, leidt een eventuele meeropbrengst niet tot overcompensatie. Inschrijvers hebben de mogelijkheid de inschatting van de restwaarde te koppelen aan hun verwachte rendement. Een inschrijver die uitgaat van een lage restwaarde kan genoegen nemen met een lager rendement gedurende de Concessie, in de wetenschap dat er een reële kans bestaat dat het rendement aan het einde van de Concessie wordt verhoogd door een hogere verkoopprijs. Andersom kan een inschrijver die uitgaat van een hoge restwaarde een hoger rendement gedurende de Concessie inrekenen om het risico op een lagere verkoopprijs bij einde Concessie op te vangen.

Het is proportioneel om van inschrijvers te vragen dergelijke inschattingen zelf te maken. De gemeente kan die inschattingen niet voor hen maken. Geen van de andere gegadigden heeft de gemeente ook verzocht dat te doen.

Ik heb uw stellingname en bijbehorende argumenten (zoals beschreven in uw brief d.d. 3 februari 2026) bestudeerd en gelet op het voorgaande wijs ik de klacht af en zie ik geen aanleiding voor de gemeente om de voorwaarden van de aanbesteding te wijzigen.

Indien u het niet eens bent met de afhandeling van uw klacht door de gemeente Almere, kunt u contact opnemen met de Commissie van aanbestedingsexperts te Den Haag. De Commissie van aanbestedingsexperts heeft de taak te bemiddelen tussen partijen bij klachten in verband met een aanbesteding en het geven van niet-bindende adviezen naar aanleiding van klachten in verband met een aanbesteding. De Commissie werkt onafhankelijk en onpartijdig.

Ook staat het u vrij om een kort geding aanhangig te maken bij de rechtbank Midden-Nederland.

Vertrouwend u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,